

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Limburg Zuid tijdens de periode dat hij verbleef in een politiecel en in hongerstaking was, onvoldoende zijn gezondheidstoestand in de gaten heeft gehouden. Met name klaagt hij erover dat hij slechts eenmaal kort door een arts is bezocht. Daarbij komt dat de politie hem niet heeft gevraagd of hij iets wilde eten.

Voorts klaagt verzoeker erover dat de politie hem niet in de gelegenheid heeft gesteld te luchten.

Ten slotte klaagt hij erover dat de beheerder van voornoemd politiekorps zijn klacht heeft afgehandeld, terwijl verzoeker niet door de klachtencommissie is gehoord. Met name is de commissie niet ingegaan op zijn verzoek om enkele alternatieve data voor een hoorzitting voor te stellen.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 27 februari 2007 nam een politieambtenaar van het regionale politiekorps Limburg Zuid (verder te noemen: het korps) telefonisch contact op met verzoeker en nodigde hem uit voor verhoor op het politiebureau. Ook deelde de politieambtenaar verzoeker mee dat hij dan zou worden aangehouden. Hij raadde verzoeker aan toiletpullen mee te nemen, aangezien het onderzoek enkele dagen kon gaan duren.

2. Op 28 februari 2007 werd verzoeker op het politiebureau te Heerlen aangehouden wegens verdenking van valsheid in geschrift. Vervolgens werd hij deze dag in verzekering gesteld. De inverzekeringstelling werd op 3 maart 2007 verlengd.

Verzoeker is van 28 februari 2007 tot het einde van de inverzekeringstelling, op 6 maart 2007, in hongerstaking geweest.

3. Op 9 juni 2007 diende verzoeker een klacht in bij de beheerder van het korps. Hij klaagde er onder meer over dat hij van de arrestantenverzorgers nimmer de gelegenheid kreeg te luchten. Daarnaast was hij van mening dat de politie met betrekking tot de hongerstaking onzorgvuldig had gehandeld en zijn gezondheid in gevaar had gebracht.

4. De commissie stuurde verzoeker op 19 juli 2007 een brief waarin verzoeker kon aangeven of hij wel of niet gebruik wilde maken van het recht te worden gehoord. Indien verzoeker zou kiezen om te worden gehoord werd hij alvast uitgenodigd voor de zitting op 30 augustus 2007 om 20:30 uur. Verzoeker diende voor 17 augustus 2007 te reageren.

De klachtencommissie politie-optreden van het korps gaf de korpsbeheerder op

16 september 2007 het advies de klacht niet gegrond te verklaren. De commissie overwoog dat verzoeker geen gehoor had gegeven aan de uitnodiging van 19 juli 2007 en niet ter zitting was verschenen.

De korpsbeheerder liet bij beslissing van 24 september 2007 weten zich met het advies te verenigen.

5. Verzoeker kon zich niet vinden in de beslissing van de korpsbeheerder en wendde zich bij brief van 20 november 2007 tot de Ombudscommissie Zuid-Limburg. Ook kon verzoeker zich niet vinden in de klachtbehandeling door de klachtencommissie. Hij stelde daartoe dat de commissie de klacht afdeed, zonder hem in de gelegenheid te hebben gesteld gehoord te worden.

De ombudscommissie stuurde vervolgens op 29 november 2007 de klachtbrief door naar de Nationale ombudsman die de brief van verzoeker op 4 december 2007 ontving.

6. Verzoeker werd op 13 februari 2008 door de Meervoudige Kamer van de rechtbank Maastricht voor valsheid in geschrift veroordeeld tot een taakstraf en een voorwaardelijke gevangenisstraf. Verzoeker ging tegen deze uitspraak in hoger beroep.

I. Ten aanzien van het verblijf tijdens de inverzekeringstelling in de politiecel

Bevindingen

1.1 Verzoeker klaagt erover dat hij tijdens de inverzekeringstelling driemaal per dag had moeten worden gelucht, maar dat dit geen enkele maal is gebeurd. Verzoeker stelde dat eenmaal het verblijven in het dagverblijf niet kan worden gelijkgesteld met 21x luchten. Hij stelde zich op het standpunt dat hem nimmer is gevraagd of hij van het luchten gebruik wilde maken.

1.2 Voorts stelde verzoeker dat het korps niet zorgvuldig met zijn hongerstaking is omgegaan. Volgens verzoeker werd het protocol betreffende een hongerstaking niet in werking gesteld en werd geen overleg gevoerd met een forensisch arts. Op 1 maart 2007 heeft een arts hem slechts vluchtig onderzocht. Zijn zus gaf tijdens haar verhoor aan dat verzoeker aan een zeldzame hartkwaal lijdt.

Daarnaast klaagt verzoeker erover dat de arrestantenverzorgers hem niet hebben gevraagd of hij wilde eten. Er werd volgens hem gemakshalve van uitgegaan dat hij toch een maaltijd zou weigeren.

2. Uit de arrestantenmodule van het bedrijfsprocessensysteem dat tijdens de inverzekeringstelling werd opgemaakt, blijkt onder meer het volgende:

"28 februari 2007

Om 13:16 uur rapporteerde arrestantenverzorger S. dat hij verzoeker een broodmaaltijd heeft verstrekt, maar dat verzoeker geen eten wenste. Om 18:17 uur werd hem een warme maaltijd aangeboden welke verzoeker wederom weigerde.

Om 20:38 uur werd verzoeker door arrestantenverzorger Sh. aangeboden te luchten in een andere ruimte. Dit werd door verzoeker wederom geweigerd. Om 23:59 uur werd verzoeker gecontroleerd en werden geen bijzonderheden geconstateerd.

1 maart 2007

Deze controle werd op 1 maart 2007 om 02:03 uur herhaald. Ook toen werden geen bijzonderheden geconstateerd. Deze controles herhaalden zich om 05:32 uur en

06:13 uur. Om 08:30 uur weigerde verzoeker wederom de broodmaaltijd. Om 09:34 uur sloeg verzoeker het aanbod te luchten af. Deze weigering herhaalde zich om 18:59 uur. Om 15:44 uur noteerde de arrestantenverzorger dat verzoeker zei in hongerstaking te zijn. Medisch gezien is voorlopig geen actie nodig. Ook wenste verzoeker geen gebruik te maken van de warme maaltijd. De controles tijdens de nacht leverden geen bijzonderheden op.

2 maart 2007

De arrestantenverzorger meldde om 08:22 uur dat hij twee bekers water aanbood en dat deze werden gebruikt. Wederom weigerde verzoeker om 09:15 uur de maaltijd. Omdat verzoeker om 09:34 uur om water verzocht is hem dit verstrekt. Vervolgens werd verzoeker van 09:34 uur tot 09:58 uur gelucht in het dagverblijf. Om 17:23 uur weigerde verzoeker weer de maaltijd. Ook ging verzoeker om 17:33 uur niet in op het aanbod te luchten. Om 18:59 uur werd hem wel thee met 8x suiker verstrekt.

De GGD-arts bezocht verzoeker om 19:53 uur. Geconcludeerd werd dat er geen actie nodig is en geen medicatie noodzakelijk is. Tijdens de nacht werd verzoeker meerdere malen gecontroleerd.

3 maart 2007

Meerdere malen werd deze dag thee met extra suiker aan verzoeker verstrekt. Om 08:58 uur weigerde verzoeker de broodmaaltijd. Verzoeker maakte van de mogelijkheid gebruik naar het dagverblijf te gaan. Om 12:32 uur weigerde verzoeker wederom de broodmaaltijd. Ook de warme maaltijd werd geweigerd. Om 18:42 uur weigerde verzoeker te gaan luchten. Verzoeker werd tijdens de nacht verschillende keren gecontroleerd.

4 maart 2007

De ochtendmaaltijd werd door verzoeker geweigerd. Ook weigerde hij deze dag tweemaal gebruik te maken van het luchten. De overige maaltijden werden door verzoeker wederom geweigerd. Hij maakte wel gebruik van het aanbod van thee met extra suiker. Ook deze nacht werd verzoeker verschillende malen gecontroleerd.

5 maart 2007

Ook gedurende deze dag weigerde verzoeker gebruik te maken van de aangeboden maaltijden. Daarnaast weigerde verzoeker gebruik te maken van de mogelijkheid te luchten. Die avond werd verzoeker thee met extra suiker verstrekt. Tijdens de nacht werd verzoeker weer diverse malen gecontroleerd.

6 maart 2007

Verzoeker werd om 14:04 uur heengezonden."

3. De korpsbeheerder achtte de klacht van verzoeker bij brief van 24 september 2007 niet gegrond en verwees hierbij naar het advies van de klachtencommissie.

De commissie oordeelde met betrekking tot het luchten dat verzoeker diverse malen het aanbod om gelucht te worden heeft afgeslagen maar wel eenmaal gebruik heeft gemaakt van het dagverblijf hetgeen met luchten gelijk te stellen valt. De commissie acht dit klachtaspect niet gegrond.

Ten aanzien van de hongerstaking overwoog de commissie dat de politie zorgvuldig omgegaan is met verzoekers beslissing om in hongerstaking te gaan. De arrestantenbewaking heeft, direct nadat zij van klagers keuze kennis had genomen, het daarvoor vastgestelde protocol in werking laten treden. Vervolgens werd verzoekers gezondheidstoestand nauwlettend in de gaten gehouden en werd telefonisch overleg gevoerd met een forensisch arts. De arts die op 2 maart 2007 verzoeker bezocht, constateerde dat geen medicatie en/of medische actie noodzakelijk was. De commissie is van oordeel dat de politie op dit punt geen verwijt valt te maken en achtte de klacht niet gegrond.

4. Gevraagd naar zijn reactie op de klacht liet de korpsbeheerder bij brief van 11 september 2008 weten dat ten aanzien van de hongerstaking alle betrokken arrestantenverzorgers de opleiding "arrestantenverzorger" hebben gevolgd en in de onderhavige kwestie gehandeld hebben conform de vigerende regelgeving en opleidingsinstructie.

Daarnaast gaf de korpsbeheerder aan dat de cellencomplexen uitgerust zijn met een luchtplaats voorzien van een open verbinding met de buitenlucht. Tevens is er een dagverblijf dat geen verbinding heeft met de buitenlucht en waar de ingeslotene op verzoek gebruik van kan maken. In de onderhavige kwestie heeft betrokkene op zijn

verzoek gebruik gemaakt van het dagverblijf om comfortabeler te kunnen werken met de hem ter beschikking staande aantekeningen en literatuur. Het luchten in de ruimte met de open buitenluchtverbinding heeft hij telkens geweigerd.

5. Op 23 maart 2009 verklaarde de betrokken ambtenaar B. tegenover een medewerkster van de Nationale ombudsman het volgende:

"Ik kan me herinneren dat (verzoeker; N.o.) in maart 2007 in het arrestantenverblijf verbleef. Ik kan me ook nog herinneren dat hij in hongerstaking is gegaan. Uit zijn gedrag leidde ik af dat hij voor problemen kon zorgen en dat hij misschien later zou gaan klagen. Met dit soort arrestanten zijn we altijd extra voorzichtig en nemen we geen enkel risico. Wij doen in dat soort gevallen wat we moeten doen, bang om fouten te maken.

Elke arrestant krijgt tweemaal per dag een half uur de gelegenheid om te luchten, mits de dienst het toelaat. Het dagverblijf kan in sommige gevallen als luchtplaats gezien worden, bijvoorbeeld bij zieke arrestanten.

We vragen aan de arrestanten of ze gelucht willen worden. Zo is dat ook bij (verzoeker; N.o.) gegaan. Ook al geeft een persoon aan dat hij niet wil luchten, we blijven het iedere dag aan hem vragen.

Bij iemand die in hongerstaking is komt in de meeste gevallen een GGD-arts kijken, meestal dezelfde dag nog. Slechts als er bijzonderheden zijn wordt door de arts een rapport gemaakt. Ik weet niet meer of er op 2 maart 2007 een arts bij (verzoeker; N.o.) is geweest. Ik weet niet of hij om een dokter heeft gevraagd.

Ik kan me wel herinneren dat hij normaal reageerde. Medisch gezien was er volgens mij niets aan de hand met hem. We hebben goed op hem gelet. Zo hebben we meerdere malen zijn toestand gecheckt, meer dan bij arrestanten die niet in hongerstaking zijn.

Indien de toestand van een arrestant verslechtert bellen wij de GGD-arts. Normaal gesproken belt de arts bij een hongerstaker iedere dag om te vragen of het goed met de arrestant gaat en bij verandering in zijn toestand komt hij dan".

Beoordeling

6. Het vereiste van bijzondere zorg houdt in dat bestuursorganen aan personen die onder hun hoede zijn geplaatst de zorg verlenen waarvoor deze personen, vanwege die afhankelijke positie, op die bestuursorganen zijn aangewezen.

Het vereiste houdt onder meer in dat de politie de omstandigheden moet creëren, waarin de gezondheid en het welbevinden van een burger die van zijn vrijheid is beroofd op het vlak van medische zorg en ook het verstrekken van maaltijden zo veel mogelijk zijn gewaarborgd.

Met betrekking tot de GGD-arts

7.1 In dit verband bepaalt artikel 32 lid 1 van de Ambtsinstructie (zie Achtergrond, onder I.) onder meer dat indien er aanwijzingen zijn dat een ingeslotene medische bijstand heeft, de betrokken ambtenaar overleg pleegt met een arts. Tevens bepaalt lid 1 dat de ambtenaar eveneens overlegt met een arts, indien de ingeslotene zelf om medische bijstand vraagt.

7.2 Het opleiding- en praktijkboek voor de arrestantenverzorger van de Stichting Politie Vormingscentrum schrijft voor dat de weigering van een maaltijd op het insluitingsformulier moet worden vermeld. Bij herhaalde weigering van voedsel stelt hij hiervan de officier van dienst in kennis en informeert de arrestantenverzorger de arts (zie Achtergrond, onder III.).

7.3 Uit het Huishoudelijk Reglement van de politieregio Limburg Zuid (zie Achtergrond IV.), blijkt dat de forensisch arts dagelijks in de ochtenduren informeert omtrent de medische toestand van de ingeslotenen en de behoefte voor consultatie. Indien medische zorg noodzakelijk is wordt aan de hand van de checklist medische zorg de dienstdoende GGD arts gewaarschuwd. De arrestanten dienen regelmatig gecontroleerd te worden conform het gestelde in artikel 34 van de Ambtsinstructie (zie Achtergrond onder II.). Dit houdt in dat een ingeslotene standaard minimaal elke twee uren wordt gade geslagen.

7.4 Politieambtenaar B. heeft verklaard dat de arrestantenverzorgers het vermoeden hadden dat verzoeker later een klacht zou indienen en dat zij juist om deze reden geen enkel risico namen. B. constateerde dat verzoeker normaal reageerde en dat er medisch gezien geen bijzonderheden waren. Daarnaast komt uit de arrestantenmodule naar voren dat de arrestantenverzorgers (de toestand van) verzoeker regelmatig controleerden. Er zijn geen aanwijzingen dat de GGD-arts niet iedere dag naar de toestand van verzoeker heeft geïnformeerd.

Vaststaat dat op 2 maart 2007 een arts bij verzoeker is geweest. Deze arts heeft verzoeker onderzocht en geen bijzonderheden geconstateerd. Dit wordt tevens ondersteund door het feit dat geen rapport door de arts is opgemaakt. Tevens is het gebruik dat de GGD arts iedere dag bij de arrestantenverzorgers zich laat informeren over de toestand van de arrestant. Indien er bijzonderheden zijn wordt de arts direct door een bewaker op de hoogte gesteld. Van deze bijzonderheden is niet gebleken. Evenmin heeft verzoeker aangetoond dat er sprake was van bijzonderheden met betrekking tot zijn medische toestand.

Bovendien blijkt uit het onderzoek dat verzoeker niet om een arts heeft gevraagd.

Gezien de omstandigheid dat verzoeker tijdens de hongerstaking bezocht is door een arts en zijn waarneembare gezondheidstoestand geen aanleiding was voor de arrestantenverzorgers eerder of nogmaals een arts in te schakelen is de Nationale

ombudsman van oordeel dat de politie op dit punt niet het vereiste van bijzondere zorg heeft geschonden.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Met betrekking tot de hongerstaking

8. Het was de politie duidelijk dat verzoeker in hongerstaking was. De stelling van verzoeker dat zijn actie niet als hongerstaking is gekwalificeerd kan de Nationale ombudsman dan ook niet volgen.

Uit de arrestantenmodule komt naar voren dat verzoeker door de arrestantenverzorgers telkens een maaltijd is aangeboden, maar dat verzoeker deze maaltijden telkenmale weigerde. Zoals onder 7.4 al aangegeven merkte politieambtenaar B. op dat er gezien het gedrag van verzoeker geen risico door de arrestantenverzorgers werd genomen en dat ze deden wat ze moesten doen, met andere woorden het protocol werd gevolgd. Bovendien is vermeld dat door de arrestantenverzorgers een paar maal thee met extra suiker is aangeboden.

In het licht van deze omstandigheden acht de Nationale ombudsman de lezing van de arrestantenverzorgers aannemelijker dan die van verzoeker.

De Nationale ombudsman is daarom van oordeel dat op dit punt het vereiste van bijzondere zorg door de politie niet is geschonden.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Met betrekking tot het luchten

9. Met betrekking tot het luchten blijkt uit de arrestantenmodule dat verzoeker meerdere malen is aangeboden te luchten, maar dat verzoeker het aanbod telkens afsloeg. De betrokken ambtenaar B. heeft verklaard dat het dagverblijf in sommige gevallen als luchtplaats kan worden gezien. Eenmaal, namelijk op 2 maart 2007, heeft verzoeker gebruik gemaakt van het luchten in het dagverblijf.

Mede in het licht van de opmerking van B. dat de arrestantenverzorgers geen enkel risico namen met verzoeker en het protocol goed werd nageleefd acht de Nationale ombudsman de lezing van de arrestantenverzorgers aannemelijker dan de lezing van verzoeker. Om deze reden is de Nationale ombudsman van oordeel dat op dit punt het vereiste van bijzondere zorg niet is geschonden.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Verzoeker stelde dat hij heeft aangegeven dat hij door de klachtencommissie gehoord had willen worden. Hij stelde daartoe dat hij het antwoordformulier aan de politie retourneerde met een kruisje in het hokje dat hij gehoord wilde worden. Daarnaast legde hij een kopie van een brief van 23 juli 2007 aan de politie aan de Nationale ombudsman over waarin hij de commissie vroeg meerdere alternatieve zittingsdata voor te stellen. Verzoeker stelde dat er sprake is van een onzorgvuldige klachtbehandeling.

2. De korpsbeheerder achtte de klacht van verzoeker bij brief van 11 september 2008 ongegrond. Volgens de korpsbeheerder reageerde verzoeker niet op de uitnodiging voor de zitting van 30 augustus 2007; het secretariaat van de klachtencommissie ontving geen reactie van verzoeker op de uitnodiging. Volgens de korpsbeheerder bleken uit een intern onderzoek naar een mogelijke omissie in de interne postbehandeling geen onregelmatigheden. Derhalve concludeerde de korpsbeheerder dat het door verzoeker ingevulde antwoordformulier en de brief van 23 juli 2007 niet bij de politie Limburg Zuid zijn bezorgd. Volledigheidshalve merkte de korpsbeheerder op dat het streven voortdurend is gericht op een zorgvuldige behandeling van klachten waarbij zowel beklagde als klager in de gelegenheid wordt gesteld de klacht nader toe te lichten bij de regionale klachtencommissie. Volgens de korpsbeheerder is er voor de commissie geen reden om een onderbouwd opschortingsverzoek, mits zij dit ontvangt, niet te honoreren. Indien echter van de uitgenodigde klager niets wordt vernomen, zoals in de onderhavige kwestie, zal de commissie in de regel een advies uitbrengen op grond van het voorliggend dossier.

Beoordeling

3.1 Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen die daarbij een belang hebben in staat stellen te worden gehoord. Dit betekent dat een bestuursorgaan burgers in verschillende situaties in de gelegenheid moet stellen om voor hun belangen op te komen.

3.2 In de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is neergelegd aan welke eisen een behoorlijke procedure ter behandeling van klachten moet voldoen. Artikel 9:10 Awb (zie Achtergrond, onder V.) bepaalt dat het bestuursorgaan bij de behandeling van een klacht zowel klager als degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid stelt om te worden gehoord.

Blijkens de Memorie van Toelichting bij dit artikel vormt de hoorplicht een essentieel onderdeel van de schriftelijke klachtprocedure en wordt het horen om meerdere redenen van belang geacht. Zo wordt aangevoerd dat het horen ertoe kan dienen om nadere informatie te krijgen. Tevens dient het horen de waarheidsvinding. Verder bestaat door middel van het horen van beide partijen de gelegenheid om naar een oplossing te zoeken

voor de problemen die ten grondslag liggen aan de klacht, en kunnen partijen op elkaars standpunt reageren. Door uitwisseling van informatie en wederzijdse inzichten tijdens het horen kan ten slotte een belangrijke doelstelling van de klachtprocedure, te weten herstel van het geschonden vertrouwen in het bestuur worden bewerkstelligd, ook als de klager geen gelijk krijgt.

Van het horen kan gelet op het belang ervan slechts in een beperkt aantal gevallen worden afgeweken, zo vervolgt de Memorie van Toelichting. Deze gevallen zijn in het tweede lid van artikel 9:10 weergegeven. Hier staat dat van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

3.3 Vaststaat dat de secretaris van de klachtencommissie verzoeker op 19 juli 2007 een uitnodiging voor een hoorzitting voor de datum van 30 augustus 2007 om 20:30 uur heeft gestuurd. Op dit uitnodigingsformulier kan verzoeker aankruisen of hij:

1. niet gehoord wil worden;
2. niet gehoord wil worden, maar wel een schriftelijke toelichting wil geven;
3. gehoord wil worden.

De reactie van verzoeker wordt tegemoet gezien vóór 17 augustus 2007.

Verzoeker stelt het formulier naar de politie te hebben teruggezonden met een kruisje in het hokje bij de optie dat hij gehoord wil worden. Daarnaast stelt hij dat hij de politie per brief heeft aangegeven dat hij tot 4 september 2007 in het buitenland is en verzoekt de politie meerdere zittingsdata voor te stellen. De politie zegt zowel het formulier als de brief niet te hebben ontvangen.

3.4 Niet is gebleken dat verzoeker heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht om naar aanleiding van zijn klacht van 9 juni 2007 te worden gehoord. Uit de klachtafhandeling door de korpsbeheerder blijkt niet dat het om een kennelijk ongegronde klacht gaat.

Uit de uitnodiging van de secretaris volgt dat er om een reactie van verzoeker wordt gevraagd.

Uit het onderzoek is niet gebleken dat de secretaris, nadat de reactietermijn was verstreken, heeft geïnformeerd bij verzoeker of hij van plan was naar de hoorzitting te komen. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman had het op de weg van de klachtencommissie gelegen bij verzoeker te informeren of hij de intentie had naar de hoorzitting te komen. Het is dan ook niet juist dat verzoeker naar aanleiding van zijn klacht niet is gehoord. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat de politie het

vereiste van hoor en wederhoor heeft geschonden.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid, is

niet gegrond ten aanzien van:

het bezoek van de GGD-arts;

het verstrekken van maaltijden;

het luchten;

gegrond ten aanzien van de klachtbehandeling.

Onderzoek

Op 4 december 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer Be. te E., met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd een politieambtenaar telefonisch gehoord. Verder werd de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel optreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Maastricht over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder en de betrokken ambtenaren deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift met bijlagen van 20 november 2007.

Intern klachtdossier van het regionale politiekorps Limburg Zuid, ontvangen door de Nationale ombudsman op 9 januari 2008.

Het vonnis van de Meervoudige Kamer van rechtbank Maastricht van 13 februari 2008, verstrekt door het College van procureurs-generaal.

Standpunt van de korpsbeheerder met bijlagen van 11 september 2008.

Reactie van verzoeker van 9 oktober 2008.

Verklaring betrokken ambtenaar B. van 1 april 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

I. Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke Marechaussee en andere opsporingsambtenaren

Artikel 32

"1. In het geval er aanwijzingen zijn dat een ingeslotene medische bijstand behoeft dan wel er bij deze persoon medicijnen zijn aangetroffen, overlegt de ambtenaar met de arts. De ambtenaar overlegt eveneens met de arts indien de ingeslotene zelf om medische bijstand of medicijnen vraagt.

2. In het geval de ingeslotene vraagt om medische bijstand van zijn eigen arts, stelt de ambtenaar die arts daarvan op de hoogte."

Artikel 34

"1. De ambtenaar controleert de ingeslotene regelmatig met dien verstande dat:

(...)

b. in het geval medische hulp is verstrekt, de ingeslotene zo vaak wordt geobserveerd als de arts heeft voorgeschreven;

c. in het geval geen medische hulp noodzakelijk wordt geacht, de ingeslotene eenmaal per twee uur wordt gadeslagen.

2. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, onder a en b, observeert de ambtenaar in de cel en aan de persoon, waarbij hij vooral acht slaat op de mate waarin de ingeslotene wekbaar en aanspreekbaar is. Personen die in een toestand geraken waarin zij niet wekbaar of aanspreekbaar zijn, worden terstond per ambulance naar een ziekenhuis vervoerd.

3. De ambtenaar registreert de observaties, bedoeld in het eerste lid."

III. Leergang Arrestantenverzorger, Opleidings- en praktijkboek voor de arrestantenverzorger, Koninklijke Vermande

Bijlage 13, punt 7

"...Weigering van de maaltijd wordt door hem eveneens op het insluitingsformulier vermeld. Bij herhaalde weigering van voedsel stelt hij hiervan de officier van dienst in kennis en informeert de arrestantenverzorger de arts. "

IV. Huishoudelijk reglement, Politieregio Limburg Zuid, versie januari 2005

Bijlage 4, medisch protocol

Aanvraag medische verzorging

"De forensische arts informeert dagelijks, in de ochtenduren, omtrent de medische toestand van de ingeslotenen en de behoefte voor consultatie.

Indien, buiten vorenstaande, medische zorg noodzakelijk is wordt aan de hand van de checklist medische zorg de dienstdoende GGD arts gewaarschuwd.

De arrestanten dienen regelmatig gecontroleerd te worden conform het gesteld in artikel 34 van de Ambtsinstructie. Dit houdt in:

1) standaard minimaal elke 2 uren gadeslaan ..."

V. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:10

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord."